

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1968 – 1969

Voor iedereen die SVVN een warm hart toedroeg was 1968 een mooi jaar. De leden vierden in de herfst van dat jaar hun 40-jarige jubileum in de wetenschap dat De Volharding in de bloei van haar leven verkeerde. De club vervulde een belangrijke sociale rol in de Nijverdalse

samenleving, en sportief was er een nieuwe koers ingezet die zich richtte op de ontwikkeling van de jeugd. Als nieuwe trainer was oud amateur international **Cas Woudsma** aangesteld. Alle reden voor optimisme dus.

Receptie 40 jaar S.V.V.N.: vlnr op de rug Johan Dekker, Jan Nijenhuis, Hennie Greevink, Wim Wijnen, Wim Slettenhaar, Henk Podt en Geert Harbers.

Uitstel verhuizing sportpark

Verheugend was ook dat er eindelijk duidelijkheid kwam in de soap die onze vereniging al jaren in haar greep hield: Het opheffen van ons sportpark. De gemeente deelde mee dat SVVN nog jaren aan de Ericaweg kon blijven voetballen. De middelbare school die daar gebouwd zou worden zou pas in 1973 haar deuren openen.

Een tijdelijke verhuizing naar sportpark Gagelman was dus van de baan. Sterker

nog, over enkele jaren zou er een nieuw prachtig sportpark gerealiseerd worden in Groot Lochter. Dat zou tegelijk gebeuren met de aanleg van de nieuwe woonwijk aldaar.

Sportpark Groot Lochter zou op den duur de nieuwe thuisbasis van SVVN worden. Hoewel dit nog tot midden jaren '70 zou duren, maakte het vooruitzicht veel enthousiasme los.

Een eigen clubhuis.

De leden besloten niet stil te blijven zitten. Nu duidelijk was dat de Ericaweg nog jarenlang hun thuisbasis zou blijven, besloot men om het aantal kleedkamers uit te breiden. Ook moest er een clubhuis komen.

Hiervoor werd een heuse bouwcommissie in het leven geroepen. Deze bestond uit de volgende leden: G. Harbers (timmerlieden), H. Greevink (sanitair en elektra), W. Wijnen (metselaars), J. W. Alberts, G. Hemmink en Gez. op den Dries (schilders), D. Tijhof (grondwerk) J. Schuiter, J. Boerkamp, M. Bergboer (Organisatie en acties), A. J. Boerkamp, H. Bergboer en J. Schuiter (financiën), J. Hallink (uitvoerder) en de dames J.Podt en Zonnebeld (inrichting).

Het kunnen beschikken over een eigen clubhuis is natuurlijk het mooiste wat er is. Nu kunnen we het ons niet meer voorstellen, maar vijftig jaar geleden was dat een enorme luxe. Voordat het zover was moest er natuurlijk heel wat geregeld worden. Bijvoorbeeld een subsidieaanvraag bij de Nederlandse Sportfederatie.

Deze aanvraag werd positief ontvangen, de vereniging voldeed aan alle voorwaarden. Een afgevaardigde van de

Sportfederatie kwam daarvoor persoonlijk polshoogte nemen en werd bij die gelegenheid hartelijk ontvangen door voorzitter **Johan Dekker**.

De vergunningaanvraag voor het beheren van een clubhuis kon worden ingediend bij de Kamer van Koophandel. De naam van **Hennie Greevink** werd daarbij als 'beheerder' doorgegeven.

Ondanks alle inspanningen duurde het sommigen nog te lang voordat ze een pilsje konden nuttigen in de nieuw te bouwen kantine. Daarom kwam voorzitter Dekker met het plan om de grote kleedkamer tijdelijk in te richten als clubhuis. Het plan vond bijval, dus zo gezegd zo gedaan. Helaas bleek het een zeer koude ruimte te zijn. Isolatie met tempex bood uitkomst.

De daadkracht van SVVN maakte kennelijk indruk op onze zusterverenigingen want ook zij kwamen met ideeën om hun accommodaties te verbeteren. Op grond hiervan leek het de Sportfederatie een goed idee om de Nijverdalse voetbalverenigingen te laten fuseren. Een gedachte die in elk geval bij SVVN met weinig enthousiasme werd ontvangen.

Henk Schutte, Dik van Zon, Johan eikenaar, Jan Schutte, van Losser en Henk Eikenaar.

Velden

Op 7 juli 1969 begon de gemeente met de aanleg van de nieuwe velden. Naar aanleiding hiervan moesten de diverse

elftallen hun wedstrijden voorlopig op het gemeentelijk sportpark spelen.

Sportief

Henk Vos moest om gezondheidsredenen stoppen als hoofd van de pupillenafdeling. Henk was in de loop der jaren het trainersgezicht van SVVN geworden. In dit historisch overzicht is zijn naam is verreweg de meest genoemde SVVN'er in de naoorlogse periode. Zijn opvolger als jeugdleider was **G. Schuiter**.

Trainer **Cas Woudsma** bezocht de jeugdtraining en selecteerde 24 spelers waarmee hij aan de slag ging. G. Post en E. Heuver gingen de andere jeugdleden trainen.

Een vervelend incident vond plaats toen SVVN verschillende boetes kreeg

vanwege het opstellen van ongerechte spelers in de diverse competities. Het ging om spelers die niet medisch gekeurd zouden zijn. In tegenstelling tot het keuringsbureau had SVVN haar administratie wel goed voor elkaar, zodat de boetes konden worden teruggedraaid. De keuringskaarten werden in het vervolg aangetekend verstuurd.

Aan het einde van de het seizoen kwam er een nieuwe invalsbeurtregeling deze hield in dat tijdens er tijdens een wedstrijd maximaal twee spelers vervangen mochten worden.

Volleybal

Een bijna vergeten episode uit de geschiedenis van onze vereniging is het gegeven dat er ook een periode een dames volleybalteam heeft bestaan.

Deze dames deden wat de heren voetballers nogal eens nalieten: kampioen worden.

* Het eerste kampioensteam van de afdeling Nijverdal van de NeVoBo: de SVVN-dames die dank zij een 3-0 overwinning op

Markelo ongeslagen kampioen werden van de tweede klasse. Links trainer-coach Jan Mensink. Voor het verslag zie onze sportpagina's.

Dames van SVVN volley-kampioen

Overig

Tsja... wat lezen we nog meer in de jaarverslagen van 1968 en 1969? Een overzichtje:

Bert Aanstoot kreeg een uitnodiging om mee te spelen in een KNVB zaterdagelftal.

Er werd weer een poging ondernomen om geld voor de vereniging te verdienen door het schoonmaken van de katoenhulzen van de lokale textielfabriek Nijverdal ten Cate. Dat leek een mooi klusje voor de jeugd, het kon de vereniging fl. 250,- per maand opleveren. Helaas ging dit verhaal niet door. Wel werd er een glazen actie op touw gezet om inkomsten te krijgen voor de bouwplannen.

De ledenadministratie kreeg de beschikking over een kaartenbak. Van

alle leden werd bijgehouden of ze medisch gekeurd waren, of ze de contributie netjes hadden betaald en of er eventuele KNVB straffen op hun naam stonden.

Bestuursleden kregen maximaal fl. 5,- vergoeding per jaar als tegemoetkoming in de telefoonkosten. De gemaakte kosten moesten ze dan wel zelf declareren, het bedrag werd niet standaard uitbetaald.

Het bestuur maakte gebruik van de regeling om ontheffing te krijgen voor het afdragen van BTW over de entreegelden en kantineopbrengsten en dergelijke. Daarvoor moest de penningmeester wel jaarrekeningen en verenigingsstatuten op sturen.

Tenslotte kunnen we melden dat het bestuur een lastige keuze moest maken toen een potentieel nieuw lid over een duister verleden bleek te beschikken. Dit anoniem gebleven personage werd niet aangenomen nadat het bestuur zijn doopceel had gelicht. Helaas kunnen we in de vijftig jaar oude verslagen niet meer teruglezen wat hij op zijn kerfstok had.

1968-1969 4e klasse

1	Sparta	22	11	7	4	29	49	37
2	DETO	22	12	4	6	28	63	39
3	BCSV	22	9	9	4	27	37	30
4	Den Ham	22	11	5	6	27	50	32
5	Achilles	22	8	7	7	23	56	45
6	AZSV	22	9	5	8	23	34	32
7	Sporlust Glanerbrug	22	9	5	8	23	42	42
8	SSSE	22	8	4	10	20	41	40
9	ASV'57	22	8	3	11	19	39	47
10	Hulzense Boys	22	7	4	11	18	35	47
11	SVVN	22	6	4	12	16	27	43
12	Juliana'32	22	5	1	16	11	29	65

S.V.V.N. 1 1968-1969

Staaende vlnr: Trainer Cas Woudsma, Jan Harbers, Gerrit Post, Henk Koopman, Eef Ehrenhard, Jan Schutte, Ep Heuver en Leider Geert Harbers
Gehurkt: Henk Eikenaar, Marinus Kerkdijk, Henk Alberts, Frits van Munster, Jan Nieuwenhuis en Gerrit Greevink.